

*Den danske
Folkekomedie*

SØREN SØNDERVOLD

22-10-42.

PERSONERNE

Lars Søndervold, Ejer af Sønderø	P. S. Andersen
Søren, hans Søn	EBBE RODE
Anders Lundrup, Købmand.....	RASMUS CHRISTIANSEN
Sofie, hans Søster	Maria Garland
Gerda, hans Datter	Lisbeth Movin
Peter Tegberg, Overretssagfører, Bankdirektør.....	POUL REUMERT
Alma, hans Kone	Agnes Rehni
Poul, deres Søn	Karl Gurstov Ahlefeldt
Fru Emma Knudsen, Købmand	Randi Michelsen
Anton Jessen, Førstemand hos Fru Knudsen	IB SCHØNBERG
Frk. Olga Thorsen, ogsaa i Fru Knudsens Butik	KAREN LYKKEHUS
Hanne, Pige hos Fru Knudsen	BODIL KJER
Frk. Thorsens Mor	Ellen Margrethe Stein
Førstekommis Jessens Mor	MARIE NIEDERMANN
Severinsen, Bankdirektør	Karl Goos
Ole, Havnearbejder	Thorkild Lauritzen
Niels, "	Henry Nielsen
Ovesen, Grosserer.....	Harald Holst
Fru Ovesen	Ingeborg Pehrsson
Dam, Grosserer.....	Carl Lundbeck
En Dommerfuldmægtig	Einar Federspiel

TEATRENES FILMS-KONTOR PRÆSENTERER

Den danske Folkekomedie

„SØREN SØNDERVOLD“

Frit bearbejdet efter den norske Film
„Tørres Snørtevold“ af Svend Rindom

Iscenesættelse: LAU LAURITZEN

Musik	Svend Gyldmark
Fotografi	Rudolf Frederiksen
Dekorationer	Max Louw
Tone	Bent Høyér
Kopi	Johan Ankerstjerne

Søren Søndervold

HYGGELIG anbragt i en af de blaa, smilende danske Fjorde ligger den lille, venlige Sønderø, der ejes af den gamle, stoute Bonde Lars Søndervold, som driver sin Gaard sammen med sin unge Søn, Søren. Men Tingene er ikke gaaet helt, som de skulde, og en skønne Dag maa Lars og Søren Søndervold forlade deres fædrene Hjem og deres Ø, som er blevet overtaget af en Provinスマタドール fra den nærmeste Købstad, Fjordkøbing, den pengekære, brovtede Købmand Anders Lundrup, som forsvrigt ikke har brugt de fineste Midler for at komme i Besiddelse af Søndervolds Ø. Den Dag, Fader og Søn maa forlade Øen, sværger Søren en dyr Ed paa, at han kun vil hellige sig een eneste Ting: at tjene saa mange Penge, at han inden længe kan købe Øen og Gaarden tilbage, og samtidig sværger han Hævn over Anders Lundrup.

Efter at have faaet Faderen anbragt tager han til Fjordkøbing, og her lykkes det ham hurtigt at blive ansat som Lærling i en Købmandsforretning, der drives af en midaldrende Enke, Fru Emma Knudsen, en lidt naiv Dame, der stoler lidt for meget paa Konkurrenten Lundrups mange forskellige Raad, som imidlertid kun tjener til, at hans egen Forretning kan blomstre saa meget bedre. Den frejdige unge Mand med det ukuelige Gaa-paa-Mod har med det samme erobret en Plads i hendes Hjerte, og han gør sig da ogsaa hurtigt uundværlig i Forretningen. Han bringer Orden i det store Kaos, som hidtil har hersket der, han arbejder Dag og Nat paa Forretningen

Trivsel, naturligvis inspireret af den Tanke, at gaar det den godt, vil det ogsaa gaa ham godt, og med den unge Pige i Forretningen, Olga Thorsen, kommer han snart paa en fortrolig Fod, skønt hun i Starten netop ikke opfordrer dertil. Men Skrupler og Samvittighed tynger ikke Søren Søndervold, han bruger de Midler, der staar til hans Raadighed, uden at skele til højre eller venstre, og Olga maa hurtigt falde for hans Charme, hans kælne Ord og store Løfter. Da hun er blevet forvandlet til hans Forbundsfælle, tager han fat paa at skaffe Førstemanden i Forretningen, den lidt latterlige, storsnudede og selvglade Anton Jessen, af Vejen, og inden længe er det ogsaa lykkedes ham. Derefter overtager han selv Stillingen som Førstemand, og nu kommer der rigtig Sving i hans tjenen Penge. Han faar Hjælp af Fjordkøbings Overretssagfører og Bankdirektør, den lidt koleriske, men kluge og humørfyldte Peter Tegberg, der kan se, at der er Krummer i Gutten, og som tilmed hader Anders Lundrup af et godt Hjerte, og den ene Transaktion efter den anden løber af Stabelen, og alle slutter de med en net Gevinst for Søren Søndervold.

Helt paa den rigtige Side af Loven befinder han sig ikke altid, men gaar den, saa gaar den, og den gaar bestandig. Han har Held med sig, ogsaa hvad hans forkvaklede Privatliv angaar. Da Olga Thorsen skal have et Barn med ham, sørger han for, at hun bliver gift med den intetanende Anton Jessen, som han pludselig slutter Venskab med — selvfolgelig kun af samme Grund. —

Men paa eet Felt slaar hans Evner ikke til. En ung Pige, hos Fru Knudsen, Hanne, som han virkelig er blevet forelsket

i, forsaavidt hans splittede, guldtørstende Sjæl er i Stand til at føle Kærlighed, gennemskuer ham og nægter at have mere med ham at gøre, hvorefter hun forlader sin Plads for at komme ham paa Afstand, thi inderst inde elsker hun ham alligevel. Dette gaar Søren meget nær, men det forhindrer ham ikke i at fuldføre sine Planer, som resulterer i, at han en Dag staar overfor Anders Lundrup, som han har uskadeliggjort med hans egne Metoder, og nu er han den, der kan dikttere. For at frelse Faderen fra Ruin indgaard Lundrups Datter Gerda — skønt hun er hemmelig forlovet med Overretssagfører Tegbergs unge Søn Poul — paa at gifte sig med Søren Søndervold, den nye Matador i Byen, og en stor Forlovelsesfest bliver bestemt. Ved denne er ogsaa Hanne til Stede, men den faar et helt andet Forløb end ventet, idet Søren Søndervold giver Afkald paa Resten af sin Hævn for at generobre den unge Pige, der er hans virkelige Kærlighed, og Festen ender med to Forlovelser og med, at fire unge Mennesker bliver lykkelige. Men den lykkeligste af dem alle er Søren Søndervold, som nogle Dage efter henter sin gamle Fader og sin elskede Hest »Brune« og etter stolt holder sit Indtog paa den fædrene Gaard paa den lille, idylliske Sønderø.

